

ЕЛЕКТРОНСКО НАСИЉЕ

обухватан приступ за превенцију и интервенцију у програму ШКОЛА БЕЗ НАСИЉА

Насиље је сваки облик једанпут учињеног или поновљеног понашања које има за циљ наношење психолошког или душевног бола другом.

Електронско насиље укључује било какав облик слања порука путем интернета или мобилних. Има за циљ повређивање, узнемирање или било какво друго наношење штете детету, младом или одраслом човеку који не може да се заштити од таквих поступака. Появљује се у облику текстуалних или видео порука, фотографија или позива.

Укључује:
узнемирање, ухођење, вређање, несавестан приступ штетним садржајима, ширење насиљних и увредљивих коментара, снимање окрутних, насиљних сцена, слање претерних порука, као и креирање интернет страна које садрже приче, цртеже, слике и шале на рачун вршњака.

По чому се разликују вршњачко и електронско насиље

- Електронско може бити присутно 24 сата
- Дете је изложен насиљу и узнемирању код куће и на другим местима која су пре за њега била сигурна
- Публика и сведоци могу бити многоbrojni и брзо се повећавати
- Деца и млади који се понашају насиљно могу остати анонимни. Ова чињеница може изазвати снажан осећај страха, изложености и незаштићености код оних који су доживели е-злостављање, док онаме ко чини злостављање то може бити подстицај за наставак
- Без физичког контакта са жртвом или публиком, деца и млади теже виде и разумеју штету.

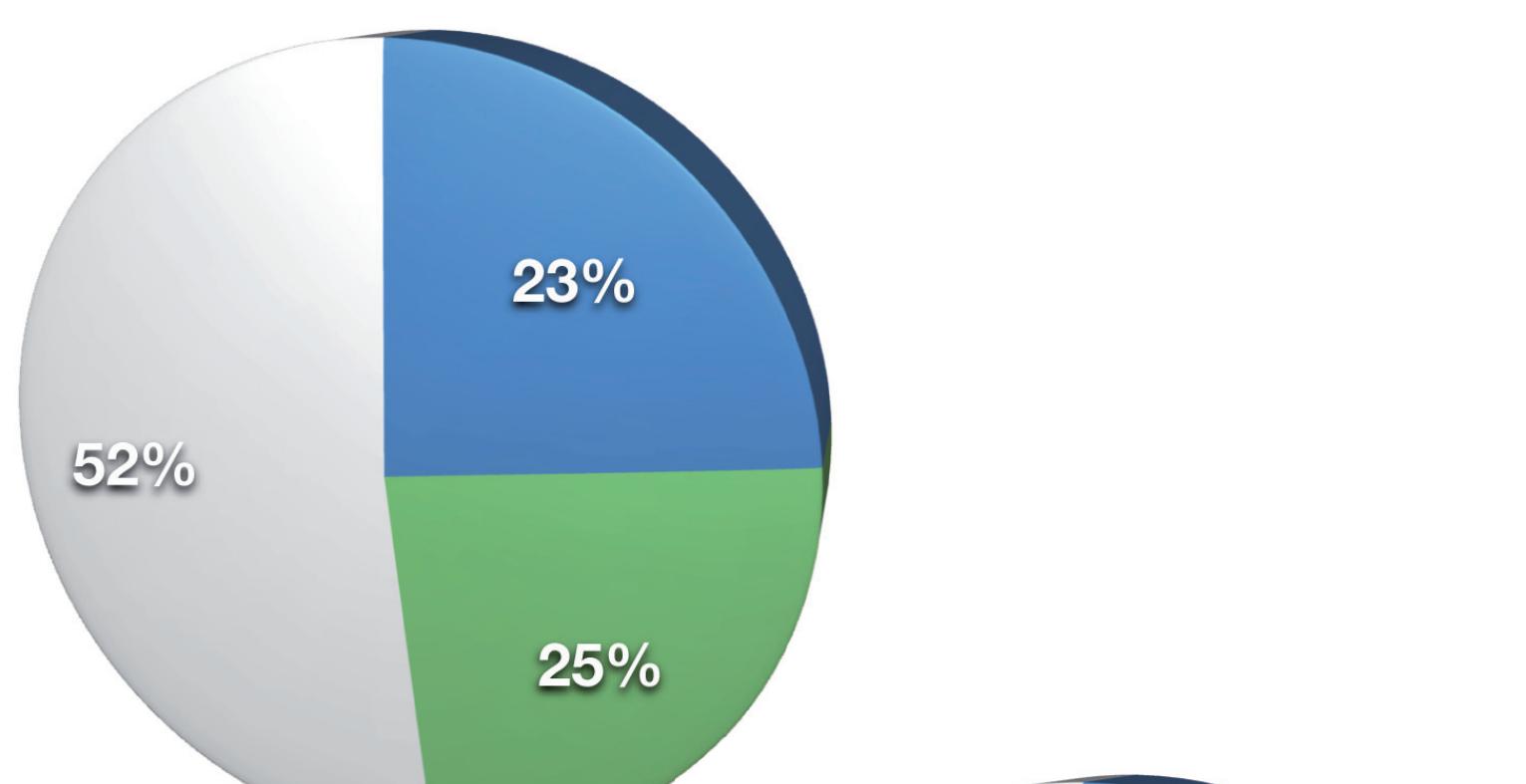
Истраживања о изложености непримереним питањима и коментарима сексуалног карактера комуникације путем интернета

Истраживање Поликлинике за заштиту деце и Храброг телефона из Хрватске, показује да од укључених 2.700 ученика основношколског и средњошколског узраста, од 11 до 18 година:

- 95% код куће има рачунар
- 85% има приступ интернету код куће
- Трећина деце (36%) нема никакав надзор, а 2,5% има стални надзор при коришћену интернета.

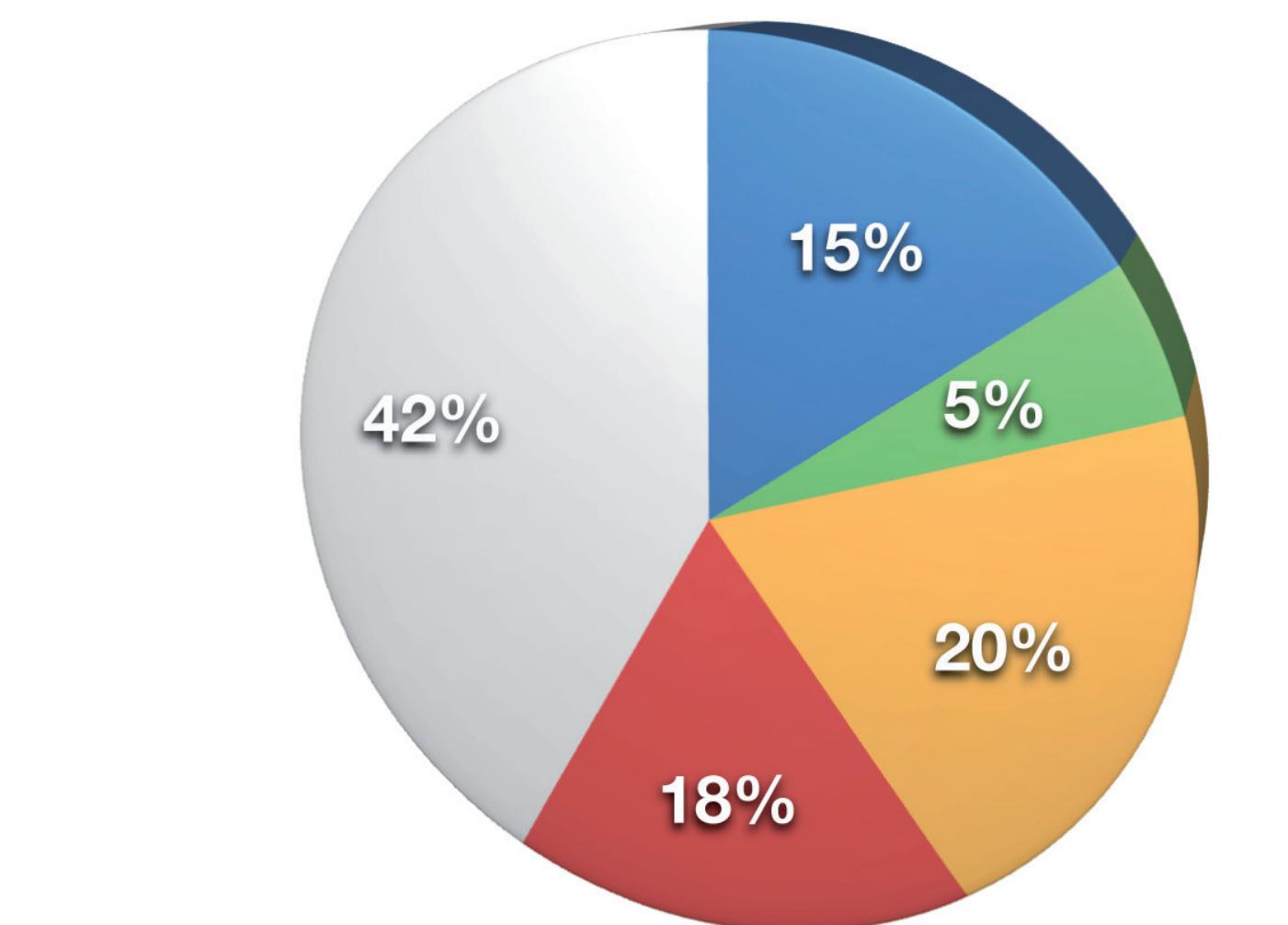
Непријатна излагања током претраживања интернета

Опис искуства	Учесталост
Дете било изложено узнемирајућем сексуалном материјалу	23%
Након тога имало узнемирајућу емоционалну реакцију, девојице чешће него деца (43% према 38%)	25%
Осећај несигурности након примљених порука (деца)	45%
Осећај несигурности након примљених порука (девојице)	37%

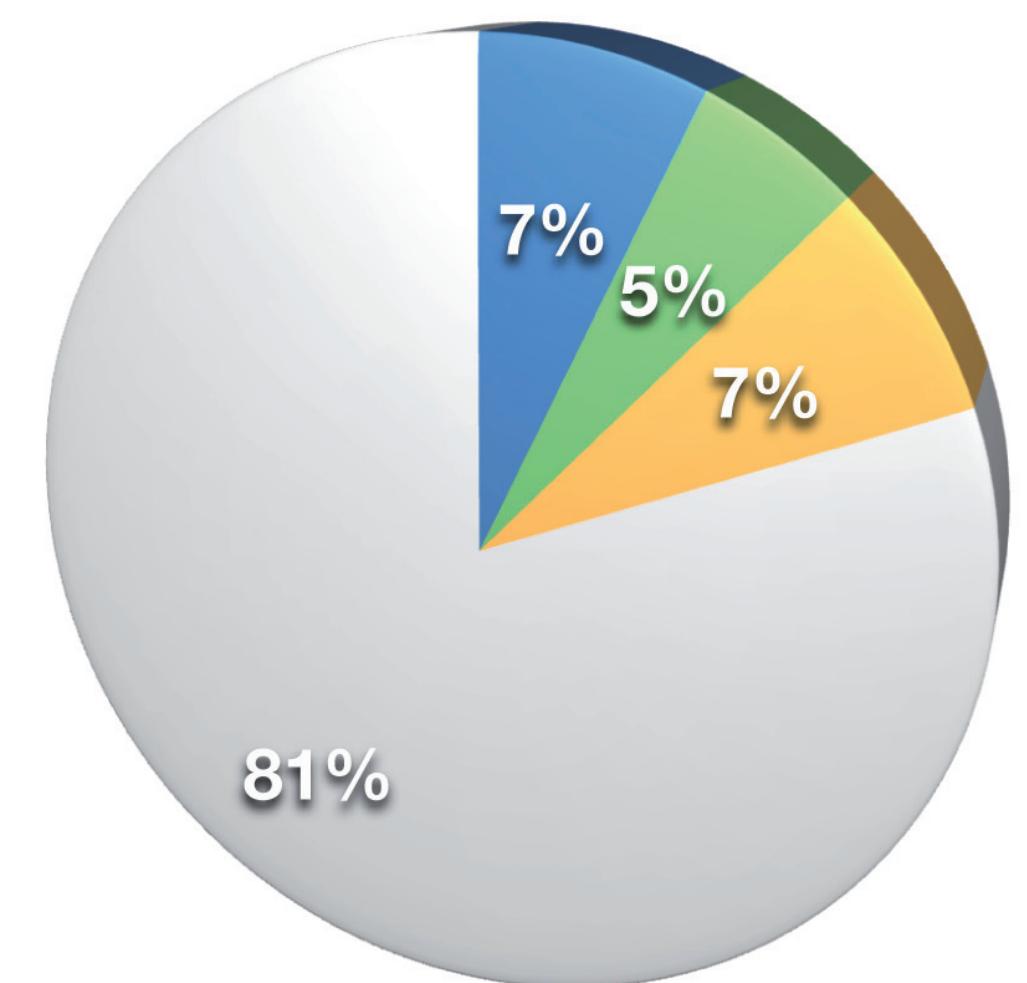
Интернет као средство за електронско насиље (исти извор):

Опис искуства	Учесталост
Неко је писао и објављивао тајне или неистине о мени	15%
Неко је стављао моје слике или филмове и пропратио их непријатним коментарима	5%
Неко се представљао као ја и говорио/ писао у моје име	20%
Неко је инсистирао на сусрету ужivo, који нисам желeo/ла	18%

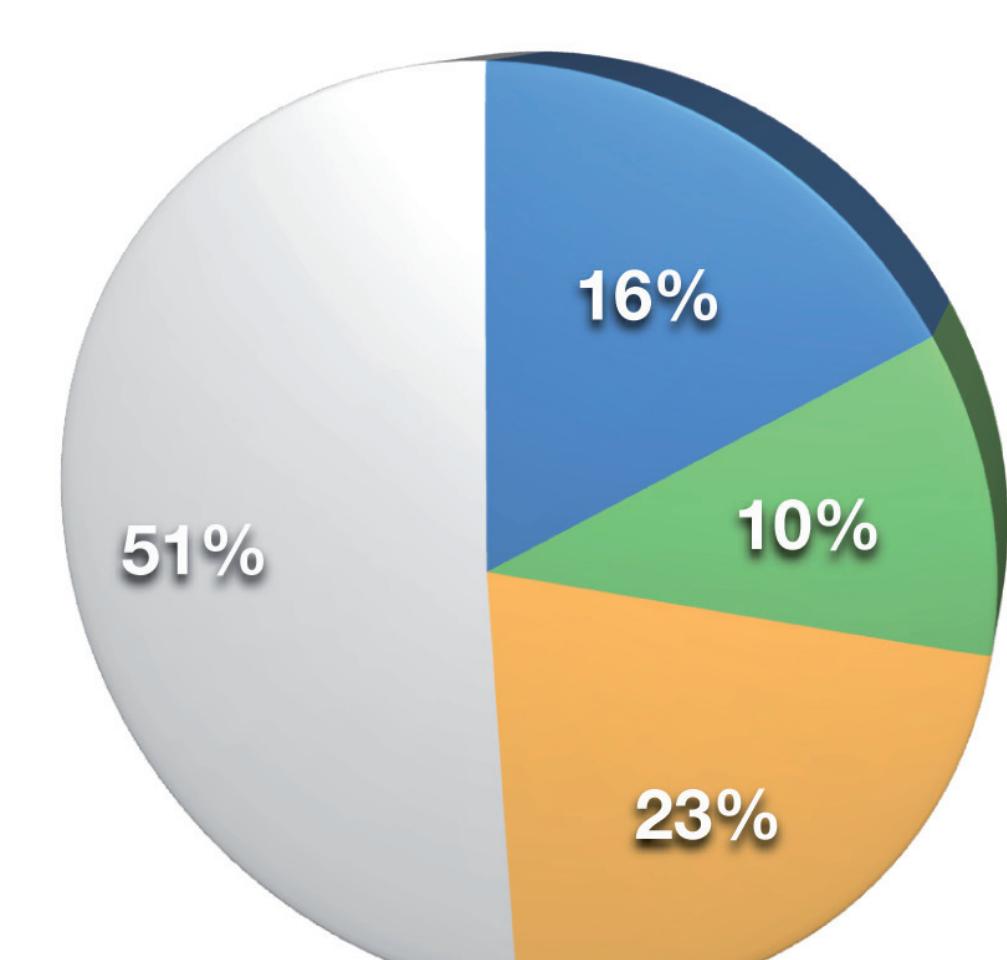
Деца која изјављују да чине електронско насиље наводе:

Опис искуства	Учесталост
Злоупотребило нечије име и објавило туђе приватне ствари на интернету	7%
Објавило туђу слику или филм с циљем да се наруга другој особи	5%
Лажно представљало и говорило ружне ствари у име неке особе	7%

Мобилни телефони као средство за електронско насиље (исти извор):

Опис искуства	Учесталост
Примио узнемирајућу поруку путем мобилног	16%
Примио поруку порнографског и сексуалног садржаја, а да то није желело	10%
Снимало вршњаке у тучама и другом насиљном понашању	23%

Резултати истраживања у једној основној школи у Србији показују да је електронско насиље присутно међу ученицима.

Налази:

1. 74% ученика има рачунар код куће;
2. 41% има доступан интернет код куће, а нешто већи број га користи у интернет клубу или код пријатеља;
3. Рачунар и интернет најчешће се користи за забаву игрице, музика, филмови, слике и учење (тражење информација за школу и писање), а мобилни телефон за писање и слање порука, обављање позива и слушање музике;
4. 29% ученика било је изложено насиљном понашању или сексуалном насиљу, најчешће преко СМС или ММС порука (реакције: страх, стид и лутња);
5. Обратили би се за помоћ: родитељу (51%), пријатељу (14%).

Васпитна улога школе

Важно је знати како интернет и друга савремена комуникационска технологија функционише, који су ризици и шта се може учинити када прети опасност од насиља. У тој едукацији кључну улогу имају родитељи и наставници, као главни преносиоци знања и учитељи вештина заштите.

Пет кључних области у школи за делотворну превенцију насиља

1. Истицање позитивног коришћења технологије
2. Разумевање и разговор о модерним начинима комуникација и опасностима електронског насиља
3. Успостављање јасних правила и последица
4. Омогућавање пријављивања електронског насиља
5. Евалуација утицаја превентивних активности

Како функционише заштитна мрежа за пружање помоћи детету које је доживело електронско насиље у школи?

Савети за запослене:

1. Нађите мирно место за разговор и пажљivo саслушајте дете. Дајте детету до знања да је учинило добру ствар јер је некоме рекло о свом искуству;
2. Информишите родитеље и дајте им упутства у складу са препорукама за родитеље
3. Информишите полицију ако се ради о озбиљнијим облицима насиља, претећим порукама или могућем кривичном делу;
4. Саветујте детету да не одговара на провокативне, увредљиве поруке и све остале поруке због којих се осећа лоше. Важно је подстицати осећај сигурности код детета и ублажити узнемирајуће емоционалне реакције.
5. Предложите неке од начина који би могли спречити понављање насиља: промена броја мобилног, e-mail адресе, напуштање интернет страница (форума, chat-a, веблога...) на којима се насиље догађа или промена надимка којим се дете користи;
6. Упознајте дете и родитеље да унутар комуникационских програма постоји могућност блокирања и филтрирања нежељених порука, путем опција „ignore“ или „block“, као и спречавање приступа одређеним пошиљаоцима на e-mail или дететов блог.
7. Помозите ученику да сачува све информације важне за истрагу

Рад са онима који чине електронско насиље и последице насиљног понашања

Чим се открије особа која чини насиље, потребно је предузети кораке како би се променио њен став и понашање. Ако се ради о одраслој особи, случај треба пријавити полицији. Ако се ради о ученику, треба му, осим последица предвиђених за насиље у школи, пружити подршку и помоћ у промени понашања.

Фактори о којима треба водити рачуна приликом одређивања адекватних последица на понашање:

- степен повређености;
- да ли се виновник скривао?;
- на колико је адреса порука послата или колико је узнемирајући материјал (текст, фотографија, снимак...) узбуркао јавност;
- мотивација особе и разлози за насиље; постоји ли сукоб и у стварном животу између те две особе или се ради о злостављању;
- је ли насиље било ненамерно или намерно.

Савети за децу - 7 златних правила за сигурно чатовање и СМС-дописивање

1. Никад немојте давати податке ни фотографије о себи, својој породици и пријатељима, јер се могу злоупотребити.

2. Имајте на уму могућност лажног представљања.

3. Не примајте на поклон допуне за мобилни од непознатих јер ће они засигурно тражити нешто заузврат.

4. Немојте писати ништа чега бисте се стидели ако то прочитају ваши пријатељи у школи или у комшији, не шаљите фотографије које не бисте желели показати другима.

5. Нисте ви криви због тога што вам прете и вређају вас. Затражите помоћ од старијих чак и кад мислите да сте учинили нешто недопуштено.

6. Немојте избрисати с мобилног податке и фотографије које вам је неко послao јер ће помоћу њих полиција лакше пронаћи особу која вам прети.

7. Никад немојте ићи сами на састанак с osobom коју сте упознали путем мобилног, на chat-у или путем блога.

Родитељи, запамтите: ваша деца могу знати више од вас о технологији, али ви знате више о животу. И у овој области они треба да Вас да науче сигурно да „ходају“ светом.

Ако сазнате да је Ваше дете било изложено насиљу путем мобилног и интернета, морате предузети ове кораке:

- научите дете да не одговара на насиље, претеће или икакве сумњиве СМС или e-mail поруке и телефонске позиве;
- не бришите поруке или слике јер могу послужити као доказ;
- контактирајте провајдера интернет услуга и пријавите примиње поруке;
- контактирајте школу и обавестите их о неприхватљивом понашању/злостављању или евентуалним променама расположена и понашања код детета;
- контактирајте полицију ако поруке путем мобилног и интернета садрже претеће насиљем, ухођење, напастовање, дечју порнографију и сл., или када претходни кораци нису дали резултате;
- ако Вам је познат идентитет виновника, обавестите о томе школу, полицију, мобилне операторе, провајдере интернет услуга;
- информишите се и о програмима који филтрирају web странице за које не желите да буду доступне вашем детету: ContentProtect, CYBERsitter ,NetNanny, Punch program